

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! **הללויה!**
"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש
 לעילוי נשמתה הטחורה של אמנו האהובה מאד.
 אוהבת התורה ולומדיה.
 מרת **צביה רחל בת שרה** ע"ה
 אשר זכתה לגדל יתומים ויתומות בביתה
 והיתה מופלגת בהכנסת אורחים.
 תנצב"ה.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
 054-888-39-69

1,058

אדהבת לישראלי

לקח פרשת "ויקרא" תשפ"ב. ה' מצפה לכל יהודי!!

במוצאי שבת, חצינו שוב את הכינרת וכל הקהל המתין לנו על הרציף. היה זה מחזה מפעים של קידוש ה' שאותו לא אשכח כל ימי חיי. פנינו אל עבר חדר האוכל. בפתחו, שלפתי מדש הקפוטה שלי מזוזה מהודרת, שנכתבה על ידי סופר סת"ם ירא שמים. הרבי **מקאליב** בירך בשם ומלכות "אשר קדשנו במצוותיו וציוונו לקבוע מזוזה", כולם ענו "אמן" בהתרגשות עת קבע הרבי את המזוזה בפתח. ראיתי אותם מניחים יד על ראשיהם ומביטים ביראת כבוד במחזה שלא היו רגילים אליו. הקהל תפס את מקומו, אך אישה אחת עמדה מהצד והתייפחה נרגשות. כשדמעות על לחיה סיפרה על עברה המפואר. היא עצמה ניצולת שואה שניסתה להדחיק את כל עברה אבל עכשיו הכל צף ועלה. "אלו הורים יקרים היו לי, אני מתביישת בפניהם. איך קיימנו מצוות בהידור, במסירות נפש, במשך כל הימים ההם", קולה נשנק והרעיד כל לב.

נעמדתי מול הקהל והכרזתי ברעד ובהתרגשות: **"יהודים יקרים! נמצא עמנו הרבי מקאליב, אדמו"ר הממשיך את דרך הבעל שם טוב.** לימוד גדול לימד אותנו **הבעל שם טוב**, להאמין בכל יהודי. **אין יהודי חילוני!** כל יהודי יש לו חלק אלוה ממעל, וכולנו מאמינים בני מאמינים".

הקהל מחא כף, ואז קם הרבי מקאליב וכשדמעות בעיניו החל לשיר בדביקות **"אתה חונן לאדם דעת"**. הקהל התרגש מאד. מעגלים מעגלים של רוקדים החלו להתאסף ופתחו בשירה במשך שעות ארוכות **"ישראל בטח בה"**.

ראיתי כי זו שעת הכושר והכרזתי: **"כל המעוניין במזוזה ירשום את שמו ובעזרת ה' נשיג לו"**. כמעט **שלושים איש!** רשמו עצמם לקבלת מזוזה.

למחרת חציתי שוב את הכינרת בשלישית והבאתי לקיבוץ שלושים מזוזות מהודרות. על הרציף חיכה לי יהודי ניצול שואה, **ברוך זעירא**, חסיד סאטמר לפני המלחמה, שבצוק העתים נקלע לקיבוץ עין גב. **ברוך** ביקש ממני שהוא רוצה להיות מי שיזכה את התושבים בקביעת המזוזה. נתתי לו את המזוזות והוריתי לו את הלכותיהן.

לימים כתב לי **ברוך** מכתב נרגש: **"קיימתי את שליחותך. היו כאלו שקבעתי להם מזוזה בעצמי והיו שביקשו שאגיד עמם את הברכה והם קבעו את המזוזה בעצמם"**.

הוא סיים את מכתבו: **"בני הקיבוץ, אשר לא ידעו אף לא ידיעות מינימליות על היהדות הדתית, היו צמאים להן ביותר..."**

מסיים הרב **גרוסמן** ואומר: **"בכל עת שאני פוגש את תא"ל (מיל) אפי איתם, יליד עין גב" ושר בממשלות ישראל, הוא יזכר לי את אותו מוצאי שבת. "בזכותנו", כך הוא שח, "בזכות הרבי מקאליב התחלתי להתקרב ליהדות"**.

זה האור המאיר בכל נשמה יהודית. כל שעלינו לעשות רק לדבר מלב אוהב ומיד מתקרב הוא לאבינו שבשמים. ה' יזכנו לאהוב כל יהודי ולחזק המונים בקיום התורה והמצוות. ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו אמן ואמן!

על הפסוק בפרשתנו: **"אדם כי יקריב מכם קורבן לה'..."**
 כתב **אור החיים הקדוש** זיע"א: **"בפסוק זה מבקש מאיתנו אבינו שבשמים לקרב אליו את כל אותם שהתרחקו ממנו. לא להתיימשך משום יהודי"**. ממשיך ומייסד **אור החיים הקדוש** את פירושו על הפסוק: **"מן הבהמה.... תקריבו את קרבנכם"**. דהיינו: גם אם נראה לך שיהודי זה עושה חלילה **מעשי בהמה**, גם עליו אני מצווה אותך ואומר: **"תקריבו את קרבנכם"** דהיינו: תקריבו אותו אלי באהבה.

עד כמה? ובמה דברים אמורים?
 שח רבה של מגדל העמק, הרב **יצחק דוד גרוסמן** שליט"א: **"באותם ימים של שנות ה-30, שהייתי בטבריה שבגליל. כבוד קדושת האדמו"ר מקאליב היה מתגורר שם לתקופות, הוא הקים שם בניין והפיץ תורה ויהדות בטבריה של טבריה. כשהייתי במחיצתו, עמדנו והתבוננו ביופייה של הכינרת, עליה שאלו חכמינו זיכרונם לברכה: "למה נקרא שמה כינרת? והסבירו: "שפירותיה מתוקים כקול הכינור". "מה אלו האורות?" שאל הרבי כשהוא מצביע אל מעבר לכינרת. "מה יש שם?" הוסיף. "זה קיבוץ עין גב". עניתי. "זה קיבוץ יהודי?" התעניין הרבי. "כן. בוודאי" עניתי, והצעתי לקחת סירה ולצלוח את הכינרת, לראות מקרוב את הקיבוץ.**

שכרנו סירה קטנה והגענו תוך דקות ספורות אל מעבר לכינרת בצדה האחר. סובבנו בין רחובותיו השוממים של הקיבוץ ומצאנו ילד יהודי קטן. הרבי **מקאליב** שואל את הילד: **"איפה בית הכנסת פה?" "פה אין בית כנסת"** ענה הילד לתומו.

לשמע הדברים נזדעק הרבי: **"איך יכול להיות? יהודים יושבים בארץ ישראל בלי בית כנסת? מי כאן בעל הבית?"** אמרתי לרבי, שהיות וזה קיבוץ, נלך למזכירות ונשאל את פיהם. אמרנו ועשינו.

שמנו פעמינו למשרדי מזכירות הקיבוץ. באותם ימים שימש **מוקי צור** כמזכיר הקיבוץ. סופר עברי, מבכירי תנועת העבודה ומראשי התעשייה הקיבוצית.

הרבי הישיר מבט ל**מוקי** ושאל אותו בצער שנבע מליבו: **"אין כאן בית כנסת? איך זה יכול להיות?" עליתי לארץ מכבשני אושוויץ, ראיתי שם יהודים שמסרו נפשם לבוראם, איך יתכן שיש ישוב בארץ ישראל שאין בו בית כנסת?"**

הסברתי ל**מוקי** ההמום שהרבי עבר את מוראות השואה האיומה על כל גווניה, וכל חשקו ושאיפתו להפיץ יהדות בכל העולם. **"איך אני יכול לעזור?" שאל מוקי.**

מיד עניתי ואמרתי, **"הבה נעשה ערב התעוררות לכל באי המקום, בשירה ודברי תורה"**. **מוקי** הסכים וקבענו למוצאי שבת הקרובה.

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
 ישועות מקיפות וכל טוב
 משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
שלום בית, לזיווג, לפרנסה בריוות, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חינוך: 02-625-23-23 או בפקס: 052-890-80-65

תשובה: אחים אוהבים ואוהבים מאד!!

א.בשמחה אפתח ואדגיש את הסייעתא דשמיא הגדולה שחנן אותנו ה' בתשובותינו המועילות שבמדור זה, ותמיד כשמסיים אני לכתוב את תשובתי מתפלל אני לה' יתברך שתשובתי תועיל לשואל ותיישב את דעתו לחלוטין, ולאחר מכן מודה אני מאד לאבינו שבשמים על שזיכני להועיל ולשמח עוד יהודי.

ב.בתשובתי זאת אליכם אחים אוהבים בטוח אני שאם תעשו כדברי בוודאי שיהא סוף וקץ לכל צרותיכם, ותעלו מיידית על דרך המלך, וביטחוני זה נובע בעיקר מחמת האהבה האמיתית והכבוד הנפלא שרוחש ליבכם הטהור זה לזה. אין לי ספק שבעזרת ה' יתברך **אהבתכם תנצח ותצניח את רודפיכם לדראון!** ג.בריונים נאלחים אלו גיבורים הם בעומדם מול אנשים תמימים וישרים כמוכם, אשר נשמחתם העדינה מעולם לא "חוספסה" לא באלימות מילולית ובוודאי שלא באלימות פיזית, אך בראותם רוכב אופנוע "הדומה" לשוטר נסים הם על נפשם, וכל חוקר משטרה זוטר מפיל עליהם אימה ופחד ובהלה!

ד.זאת הסיבה שמזהירים הם אתכם שלא להתלונן במשטרה בשום אופן ואף לא לשתף גורם זר, כי ברור להם שכל בר דעת המכיר את דפוסי פעולתם הרדודה ייעץ לכם מיד להתלונן במשטרה, אשר ממחרת היא לשבור את גאוותם הסרוחה ולסוגרם מאחורי סוגר ובריה למשך שנים רבות.

ה.המשטרה מתייחסת בחומרה לכל איום! לכן המכיר סיפור כזה חייב הוא לדווח על כך מיד למשטרה, וכל הנמנע מלדווח על כך מכל סיבה שהיא הרי הוא עובר על הלאו שבעשרת הדברות: "לא תעמוד על דם רעך"!! וגדול עונו מנשוא ויתן את הדין על כך!

ו.פושעים אלו לפעמים מאיימים הם באומרים: "גם אם נשב בבית הסוהר מחמת תלונתך יש לנו חברים שיטפלו בך"!! גם מכך אין לחשוש כלל, כי ברגע שידוע להם שאדם פלוני אינו חושש מהם ומתלונן במשטרה, נמנעים הם וחבריהם מלהתעסק עימו ואינם מתקרבים אליו כלל.

ז.אחים יקרים ואוהבים! אנא ואנא! אל תחששו כלל! מבטיח אני לכם שבעזרת ה' יתברך לא יאונה לכם שום דבר רע! הנני מסכים להגיע אישית לביתכם ולחזק אף את שותיכם ולהסיר מליבך כל פחד, ומיד עם תלונתכם במשטרה תחזרו לחיות חיים של שלווה ונחת ותתפנו לשקם את חייכם מבחינה כלכלית.

ח.במסגרת פעילותי הציבורית נאלצתי להכיר את הבכירים שבקבוצות אלו, ולא אחת נעזרתי בהם מאד כשהפעילו הם את סמכותם העליונה על "פושע צעצוע" שהתרברב על אנשים מתורבתים ובחוצפתו הגדולה מירר את חייכם, ובשיחת טלפון חורו הם לו לגשת ולבקש את סליחתם של העשוקים, וכדי להשפילו קבעו הם שעליו להגיע לביתם בשעה 10:59 בדיוק, בזהירים שדקה לאחר מכן בשעה 11:00 לא יפתחו לו את הדלת, ויראו הם זאת כהפרה לציוויים ומרה תהא אחריתו, ואכן כבר בשעה 10:50 הופיע "הצעצוע" מאחורי הדלת כשעיניו אינן זזות מהשעון שעל ידו, ובשעה 10:59 בדיוק הקיש על הדלת בפחד וחלחלה וביקש את סליחתם של דיירי הבית, ובסוף אף ביקש מהם שיואילו בטובם למסור לבכירים שאכן מילא הוא אחר בקשתם והגיע בשעה 10:59 בדיוק.

ט.לסיום אצטט את דברי ר' חיים מוולוז'ין זיע"א שכתב: "כל הזוכה ובשעת הסכנה או בעת צרה מכריז הוא ואומר: "אין עוד מלבדו", ומכווין בדעתו שאינו מפחד משום יצור אלא אך ורק מהיוצר, מובטח לו שינצל מכל רע"!

וכששאלו את הבעל שם טוב הקדוש זיע"א: "איך זכית להגיע לדרגה רוחנית כל כך גבוהה"? ענה הוא ואמר: "כשהייתי בגיל שלוש ניגש אלי אבי זצ"ל ואמר לי: "ישראל בני! אם תשמע לעצתי והחל מרגע זה לא תפחד ולא תחשוש מאף אדם, תזכה להעפיל לרום המעלה ויהא שמך חקוק לנצח בעמנו הנפלא"!! ואכן מאותו רגע" המשיד הבעל שם טוב ואמר: "לא חששתי מאף אדם"!! י.שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.

שאלה: לכבוד הרב שלום וברכה!

בתחילת דברינו אנחנו רוצים להדגיש בפניך שלמרות שברור לנו שמגיעות אליך בעיות קשות מאד, בכל זאת נראה לנו שהבעיה שלנו היא הקשה ביותר, כיון שמדובר בסכנת נפשות בכל רגע ורגע, לכן נשמח ונודה לך מאד באם תתפנה מהכל ותייעץ ואולי אף תטפל בצרתנו הגדולה כדלהלן: היה לנו עסק מצליח ומשגשג מאד במרכז הארץ. אנחנו שני אחים אוהבים וקשורים מאד זה לזה במשך שלוש עשרה שנים בהם היינו שותפים בעסק, מעולם לא היה בינינו שום ויכוח תמיד הסכמנו זה עם זה מתוך כבוד והערכה גדולה. גם בהחלטות גורליות ביותר ביקשנו זה מזה להחליט ומעולם לא היה מקרה שלא הסכמנו להצעת אחד מאיתנו. היינו ברמה גבוהה מאד, היה לנו הרבה כסף, זכינו גם לעזור להרבה מאד אנשים, הכל התנהל על מי מנוחות עד לאותו יום מר ונמהר שבו ביקש בנו הבכור של אחי להיכנס ולעבוד איתנו, ומהר מאד הוא החליט שעלינו להסכים לאפשר לו לנהל את העסק, כמובן שסירבתי לכך בתוקף, אך לאחר כמה ימים כשהבנתי שהוא מצער מאד את אחי על כך, הסכמתי לבקשתו אך התניתי זאת בתנאי בל יעבור שעליו להתייעץ איתנו על כל פעולה שברצונו לעשות, וכשהסכים הוא לכך הענקנו לו זכות חתימה, וזה היה היום הארוך ביותר בחיינו. לצערנו הרב הוא לא ביקש מעולם לשמוע את חוות דעתנו, ועשה ככל העולה על רוחו, הוא קנה כמויות גדולות של סחורה שנתקעה, פיטר עובדים מסורים רק בגלל שלא מצאו חן בעיניו, וכשהיינו מנסים להתנגד לצעדיו אלו שהם בניגוד מוחלט לסיכום שלנו איתו, הוא היה פורץ בצעקות רמות בנוכחות הקליינטים הרבים, ובשעות הערב כשחזר הוא עם אחי לבית היה ממרר הוא את חייו מאד.

בשל ניהולו הכושל העסק נקלע לקשיים והטיפש הזה החל ללוות כספים ב"שוק האפור" ובחוצפתו הגדולה הוא לא עידכן אותנו על כך בכלל.

לעולם לא אשכח את אותו ערב בו עצרה משאית ליד העסק וכעשרים פועלים החלו לרוקן את כל המדפים, וכשניסינו למונעם תוך כדי שאלתנו: "מי אתם"? ניגש אלינו "בריון" ושלף מכיסו נייר עליו היה חתום "האחיין הרשע", אשר התחייב לשלם ריבית גבוהה על הלוואתם, ואף חתם על כך שבמידה ולא ישלם, רשאים הם להגיע וליטול את הסחורה. עינינו חשכו. אחי התעלף. בריונים אלו החלו לרדת לחיינו באיומים שאם לא נשלם את המגיע להם, יפגעו הם בנפשנו. כיון שהעסק נסגר לא היה לנו כסף לשלם להם, ובשלב זה חיינו הפכו למסוייטים ביותר, הן מחמת האיומים הקשים והן מחמת האלימות הפיזית הקשה שחווינו מידי פעם. במשך חודשים ארוכים אנחנו לוויים כספים מחברים וידידים וטובעים בים של חובות כדי לשלם לבריונים האלו, אשר תמיד טוענים במרמה שמגיע להם עוד כסף.

אנחנו לא מצליחים להשתחרר מהם! אנחנו חיים בסיוט שלא נגמר! הם הזהירו אותנו ואף איימו עלינו שאם נתלונן במשטרה או נשתף גורם בסכסוך שבינינו אזי סבל רע ומר ירדוף אותנו כל חייו.

חבר טוב הציע לנו לבקש את עזרתך כיון שמכיר הוא אישית סיפור קשה וכואב כשלונו שעשית סוף וקץ לסבלם הגדול. רצינו מאד להגיע ולפגושך, אך נשותינו המפוחדות מאד חוששות מאזהרתם ואיומיהם שלא לשתף גורם שלישי, ואף למכתבנו זה הסכימו הן רק לאחר הפצרות מרובות.

אנא ממך כבוד הרב! עזור לנו! אין לנו חיים! נשמח מאד שתזדרז ליעץ ולהושיע אותנו מצרתנו זאת אשר המוות עדיף הימנה. אנחנו מקווים שלא תתעקש לפוגשנו כי ברור לנו שלעולם זה לא יקרה, וניאלץ לסיים כך את חיינו הקשים והמסוייטים כל כך. מאיתנו: אחים אוהבים שסובלים המון.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

מאורי התורה

מאירים את הפרשה!!!

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה', מן הבהמה... תקריבו את קרבנכם".

פירש רבנו יעקב צמח מליסבון, בספרו "צמח צדיק", אם זכה ה"אדם" המקריב, והוא איש מעלה חכם ונבון, משימ עצמו כבהמה, יודע מהו קרבן ומבקש על ידו להתקרב לבוראו, הרי זה "קרבן לה'..", אך אם המקריב מתנהג כ"בהמה", וכולו ארציות וגשמיות, אז לא יזכה להתעלות עד שיקריב את "קרבנכם", היינו שיעשה מסירות נפש! וכמו שנאמר על דוד המלך ע"ה: "דוד הוא הקטן". וביארו: הוא בקטנותו מתחילתו ועד סופו.

כלומר כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו, כך גם בהיותו מלך עשה מסירות נפש והקריב את כבודו והקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בחכמה.

שאל הגאון רבי שלום שבדרון זיע"א: לכאורה מובן שמה "שהקטין עצמו במלכותו", זה אכן מעלה גדולה, אך מה הפלא "שבקטנותו הקטין עצמו", מה מיוחד בזה? הרי באמת היה הוא אז קטן מהם!?

אלא, מתרץ הוא זיע"א שבאמת, רוב בני אדם אינם מקטינים את עצמם אפילו בפני מי שבאמת גדול מהם! ולכן גם זו מעלה גדולה, שדוד המלך ע"ה ידע את מקומו בקטנותו ועוד יותר מכך ידע להקטין עצמו כשנהיה למלך. וזו כוונת רבותינו ז"ל שכיון שבקטנותו ידע את מקומו ולא החשיב את עצמו, וגם במלכותו הקטין את עצמו לפני מי שגדול ממנו בחכמה, ולא הרגיש חשיבות בעצמו כלל, לפיכך זכה שנאמר עליו: "ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו", שהלכה כמותו בכל מקום!

תורת ה' תמימה!!!

"ואם מן הצאן קרבנו, מן הכבשים או מן העיזים לעולה, זכר תמים יקריבנו".

אמרו רבותינו ז"ל כי "תמים" צריך רק בקרבן בהמה ולא בעוף. לדוגמה: עוף עיוור, כשר לקרבן. אך אם חסר אבר, כנף או רגל וכדומה - פסול הוא!

וידוע שרמ"ח (248) מצוות עשה, הן כנגד רמ"ח איברים, והמקיים אותם בשלימות, קומתו הרוחנית שלמה ומאירה אף היא.

אך המקיימן לא בשלימות, כגון: תפילה ללא כוונה, מצווה בחיפזון ובפיזור נפש, הרי הוא נחשב כ"עני" המביא קרבן בעל "מום" במצוות ועדיין רצוי לפני ה'. אך אם חלילה חסרה המצווה אבר, אז לא תהיה מקובלת כמצווה שלמה! כי אם "יידלג" על מצווה, יום ללא תפילין חלילה או ללא תפילה או ברכה, אז נפסל הוא ואינו נחשב אף כקרבן עני, עולת העוף...

ואמרו הם במשנה: "נאמר בעולת הבהמה: 'אשה ריח ניחוח', וגם בעולת העוף: 'אשה ריח ניחוח', ללמדך, שאחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכווין אדם את ליבו לשמיים".

וה"טורי זהב" שאל: לכאורה, אם גם המרבה וגם הממעט מכוונים לבם לשמיים, אז ודאי שהמרבה משובח מהמעט!?

התשובה נמצאת בדברי התוספות יום טוב זיע"א שכתב: "אין לנו מושג בשכר מצוות תלמוד תורה! בירושלמי אמרו: 'שכר מלה אחת של תורה, עולה על שכר כל המצוות גם יחד'!"

ולכן, על כל יהודי ללמוד מעט יותר מכפי יכולתו, ואז רב שכרו עד מאוד ועליו נאמר: "אחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוון לבו לשמיים, ואין הבורא בא בטרוניה עם בריותיו".

בראש השנה יתייצב ובאמתחתו שכר של למעלה ממאה מיליוני מצוות, מקריאת שמע פעמיים ביום! ואם יבוא לשיעור תורה, בשעה ישמע אלפי מילים ששכרן למעלה משבע מיליון מצוות!!

וזו מסקנת הדברים: עשיר שהביא קרבן עני - לא יצא!

סיפור לשולחן השבת...

"השומע או קורא ממעשי הגדולים והנהגותיהם, הגם כי גבהה דרכם מדרכיו ואינו במדרגתם כלל, ירגיש בנפשו כי היא מתקדשת מטומאתה ונטהרת מחלאתה, וכי היא הולכת ומתקרבת למקור האמת, הוא הבורא ברוך הוא"!
(תורת המוסר)

לראשון לציון רבי יהודה נבון זיע"א היה ידיד נפש ושמו: החכם רבי אברהם אשר עמד לצידו בכל פעולותיו למען הכלל. רבי אברהם ניחן בלב טוב ורחמן כלפי כל אדם באשר הוא.

בוקר אחד היה רבי אברהם בדרכו מבית הכנסת לביתו. לפתע ראה קבוצת חיילים וחרבם שלופה מוכנה להרוג נער ערבי, שחיורון מוות נסוך על פניו. רבי אברהם הבין כי עומדים הם להוציאו להורג. "עצרו!" קרא לעברם בתוקף. לשמע קריאתו היטו החיילים את ראשם והביטו אל רבי אברהם במבט תמוה. "מה פשעו של הנער"? ביקש רבי אברהם לדעת. "הוא נתן יד למורדים בפחה (המושל), ועל כן ציווה עלינו הפחה להורגו" הסבירו החיילים. "אל תשלחו ידכם אל הנער! אני אדבר עם הפחה". מיד שינה רבי אברהם את כיוון הליכתו ופנה לעבר ביתו של הפחה. "אדוני הפחה, ירום הודו", קד רבי אברהם עמוקות, "מה בצע לך כי תהרוג את הצעיר הערבי?! ודאי לא פעל מתוך זדון ורוע לב, כי אם מתוך רוח שטות ילדותית... אולי תמיר את עונש המוות במאסר"? הציע למושל, ותוך כדי דיבור הוציא מכיסו כמה שטרות מרשרשים. הפחה אוהב הצעל לטש עיניים חמדניות לעבר הכסף והסכים להצעתו של רבי אברהם. מיהר רבי אברהם לשוב לזירת האירוע והודיע לחיילים בשמחה כי עונש המוות בוטל. הצעיר הערבי נפל לרגלי מושיעו ונשק לשולי מעילו, כשפיו ממלמל מילות תודה עד בלי די.

חלפו שנים. המעשה נשכח לגמרי מזיכרוננו של רבי אברהם. והנה, נתעוררה קנאתם של אנשים צרי עין כלפי הראשון לציון רבי יהודה נבון וידידו הטוב רבי אברהם. בני הבליעל הללו פנו למושל, הכפישו את שמם של שני היהודים הנכבדים והעלילו עליהם עלילות חסרות שחר. לא קידה היה לשכנע את המושל, הפחה הוא שונא ישראל היה. בחמת זעם ציווה המושל להדיח את רבי יהודה מתפקידו כראשון לציון, ואת ידידו רבי אברהם ציווה לכלוא בבית האסורים.

פלוגה של שוטרים פרצה בפראות לביתו של רבי אברהם ובלי לספק לו כל הסבר שמו אזיקים על ידיו וגררוהו בגסות לבית האסורים. במהלך הדרך ניסה רבי אברהם לדובב את השוטרים חמורי הסבר האוחזים בו והצליח להציל מפיחם כי לפחה נודע כי חטא כנגדו וזלזל בכבודו. כעת מלא הוא בכעס כלפיו ומתכוון גם להענישו בכל חומר הדין. לא נותר לרבי אברהם אלא לשאת תפילה מלב מורתח ולבקש מהקדוש ברוך הוא שיציל אותו מיד המתנכלים לו. הוא ידע מניסיונו, כי כאשר המושל זועם - רע ומר יהיה גורלו של האיש...

בניין בית האסורים מטיל האימה נראה מרחוק. השוטרים החישו את צעדיהם, מחזקים את לפיתתם בידי הכבולות של רבי אברהם. הם פתחו את שער הברזל הכבד, וזה השמיע חריקה מבשרת רעות. צעדיהם של בני החבורה הדהדו על פני המסדרונות הדוממים והתמזגו בקול פעימות לבבו של רבי אברהם. בקצה המסדרון נראתה לפנייהם דלת ברזל חלודה.

"מנהל בית הסוהר", הכריז שלט קטן על הדלת. השוטרים הדפו את הדלת, "הבאנו לך אורח חדש", קראו בלעג. המנהל, ערבי חסון וגברתן, יצא לקראת הבאים בעצד בוטח. הוא העיף מבט לעבר האסיר האומלל ולפתע חוורו פניו. "אתם... אתם יכולים ללכת..." פנה לעבר השוטרים בקול מגמגם, "אני כבר אטפל בו". השוטרים קדו בפני המנהל ונעלמו במסדרונות הארוכים.

להפתעתו של רבי אברהם החל הערבי המגודל שלמולו לבכות כתינוק, כל גופו הטלטל בבכי חסר מעצורים. "התזכור אותי!" שאל מנהל בית האסורים בהתרגשות, "אני הוא הנער שהצלת כאשר היה כפסע ביני לבין המוות. לא אשכח את החסד שגמלת עמי! את חיי אני חייב לך!" הוא מיהר להסיר את האזיקים מעל ידיו של רבי אברהם ובכבוד גדול הכניסו לחדרו. "אל תירא!" הרגיעו המנהל, "אני אדאג לך באופן אישי". וכך, במשך הימים בהם נאלץ רבי אברהם לשהות בבית האסורים, שהה הוא בחדרו של המנהל וזכה ליחס מיוחד במינו. המנהל שרתו ודאג לכל מחסורו כאילו היה עבדו הנאמן. כעבור ימים ספורים יצאה האמת לאור, העלילה נתבררה כשקר מוחלט, ורבי אברהם יצא לחופשי.

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

זכר למחצית השקל ומתנות לאביונים!

כיון שברור לי שברוך ה' הנכם מתענגים בכל שבוע מהתוכן הנפלא שבעלון זה, אשר העלות הכספית בהדפסתו והפצתו מכבידה עלי מאד אי לכך, באתי בזאת לבקש מקוראינו הנפלאים לעזורני ולהעביר אלנו את הסך הקצוב של זכר למחצית השקל (25 ש"ח לראש) ומתנות לאביונים (20 ש"ח לראש) ובכך תעזרו לי מאד גם בהוצאות המרובות של בתי התמחוי הרובצות על כתפי.

אשמח לקבל את השמות של כל בני המשפחה כדי שאעתיר בתפילה עליהם בקבר רחל אמנו ובכותל המערבי.

בטוחני שבזכות הכרת הטוב זאת תתברכו בעזרת ה' בבריאות איתנה וחיים טובים ומאושרים בכל המישורים אמן ואמן!!
הלחן הפרטים להעברת התרומות:

בארץ ישראל: "עמודי-השלום" בנק דיסקונט: סניף 64

רח' יחזקאל 11 ירושלים, מספר חשבון: 823333.

התרומות מוכרות לצורכי פטור ממס בישראל.

לפרטים נוספים: ערן- 052-890-8065.

For Donations:

בלוס אנג'לס:

American Friends of Amude Hashalom, Chase Bank, Account #3951376025. For donation by checks please mail to 1041 S. Wooster st. #2, LA 90035.

Venmo: AmudeHashalom-Soupkitchen

Zelle: USAmudeHashalom@gmail.com

Paypal: AmudeHashalomUSA@gmail.com

התרומות מוכרות לצורכי פטור ממס בארה"ב.

לפרטים נוספים: יפעת- 1-323-449-8184.

בלונדון:

חשבון מס' 02047322 בבנק HSBC, קוד סורת 16-20-20

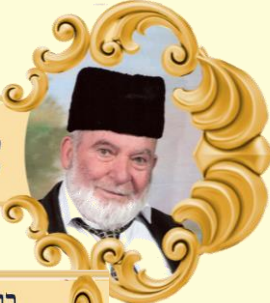
מס' חשבון בינלאומי: GB70MIDL40201602047322

קוד הסניף: MIDLGB2104D

התרומות מוכרות לצורכי פטור ממס באנגליה.

לפרטים נוספים: פייביש- 079-85-433-867

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

מור אבינו זלה"ה היה מרחם מאד על כל אדם הזקוק לעזרה. פעמים רבות כשראה הוא אדם הזקוק לעזרה, לא נח ולא שקט עד שהצליח לעזור לו על הצד הטוב ביותר.

רחמנותו ועזרתו לזולת באה לידי ביטוי בכל המישורים כולם לפעמים בעזרה כלכלית ולפעמים בשיחה נאה המיישבת דעתו של אדם.

זכורני עוד מילדותי בהיותי מתפלל בשבת קודש עם מור אבינו זלה"ה בבית הכנסת "ישועה ורחמים" לעולי אפגניסטאן, בו למעלה מיובל שנים שימש מור אבינו זלה"ה כקורא בתורה מידי שבת בשבת, ובמשך שנים רבות היה עובר ממניין למניין כדי לקרוא בתורה ולהוציא את הרבים ידי חובתם.

באחת השבתות לקראת סיום קריאתו בתורה שמענו לפתע צעקות רמות מחצר בית הכנסת. כולם זיהו את קולו של הצועק שהיה אחד מקשישי בית הכנסת שממש הרעים בקולו ונזף קשות בעומד מולו לעיני כל הנוכחים שחששו מאד לצאת להגנתו של המבוייש.

מור אבינו זלה"ה הזדרז לסיים את קריאתו בתורה, ומיד יצא לחצר והרים את קולו ואמר: "די! מספיק! זה כמו רצח לצעוק כך על אדם ברבים!" הקשיש כיבד את מור אבינו זלה"ה ושתק. בסיום התפילה אמר לי מור אבינו זלה"ה: "לך לבית ותגיד לאמא שאני אאחר קצת!"

לאחר כשעה חזר מור אבינו זלה"ה לבית וכששאלתיו לסיבת איחורו, ענה הוא לי: "היה קשה לי מאד לראות בצערו של הנזף, לכן הלכתי לביתו ואף אכלנו ושרנו שירים ביחד ולא עזבתיו עד שראיתיו שמח!"

תמצב"ה הזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

חדש!!! חדש!!!

עניית "יהא שמיה רבא" בשידור ישיר.

073-350-9301

הודעה חשובה מאד!!!

שמחים אנחנו להודיע כי בכל מוצאי-שבת בשעה 8:30 בדיוק מתקיים בעז"ה ובל"י שיעור מפי הרב משה יזדי שליט"א

בשיבחו של דוד המלך זי"ע"א.

מיד אחרי השיעור מתקיימת סעודה מלווה מלכה מפוארת ומעוונת. כל זאת בקליניקה "אריה" שברחוב שמריהו לוי 27 ירושלים.

ברוכים הבאים!!!

'טיב יומי' שחבל לפספס!!
שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:
052-8-90-80-65
וזהו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה מפי הרב משה יזדי שליט"א

ברכת השנה

עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה

דורון שרפיאן הי"ו, לונדון, דוד אטיאס הי"ו, לונדון, איתן הראל הי"ו, אליהו בן גיגי הי"ו, חגי כהן הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, לוס אנג'לס,

מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו,

לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם

ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמן!

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!

והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

צבעים אמיתיים

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויאמר שמואל"

זמני הדלקת נרות: ירושלים: 17:28 [17:28]	סוף זמן ק"ש: ירושלים: 08:15	מנחה גדולה: ירושלים: 12:19	צאת השבת: ירושלים: 18:20	רבנו-תם: ירושלים: 19:01
תל אביב: 17:25	תל אביב: 8:17	תל אביב: 12:20	תל אביב: 18:22	תל אביב: 18:58
חיפה: 17:17	חיפה: 8:17	חיפה: 12:20	חיפה: 18:22	חיפה: 19:00
אילת: 17:15	אילת: 8:16	אילת: 12:20	אילת: 18:21	אילת: 18:58
באר שבע: 17:26	באר שבע: 8:17	באר שבע: 12:20	באר שבע: 18:22	באר שבע: 19:01